

Кіровоградський обласний бібліотечний центр ім. М. М. Крушельницької
Інв. №

МОНІТОРИНГОВИЙ ВИСІПЛЯР

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 3 грудня 1939 р. • Субота, 12 грудня 1981 року • № 149 (3033). • Ціна 2 коп.

РІЧНИЙ ПЛАН — ДОСТРОКОВО

БУТИ НА СВОЄМУ МІСЦІ

Слід бути справді висвітленим у своїх силах, можливостях, аби ще на початку року заявити: виробничі завдання першого року п'ятиріччя виконаємо до 64-ї річниці Великого Жовтня, тобто майже на два місяці раніше строку. Надто ж на

паті і знають, як їм раніше дарували увагу постачальники, й висловив думку: з такими темпами можна було б, мовляв, річне завдання до сілгів завершити.

Нині візантанці працюють у рахунок другого року п'ятиріччя. В чому основа їхнього успіху? — Якісь особливих секретів немає, — каже секретар парткому комбінату Валентина Петрівна Прокопенко. — Ми значною мірою

ча б такий приклад, коли підприємству різко збільшили обсяг випуску продукції і в робочій колективі уявляється нове поповнення, якого потребували, на виробничих планах проблема акліматизації повчаків не позначилась. Підприємство має чудових наставників. Людмила Тодорова, Віра Довганченко, Олена Тоцонар, Галина Манзюк, приміром, іще не так давно самі несли

На знімках: краща виробничка промкомбінату, комсорг КМК цеху № 2 Варя ВАСИЛЕНКО; КМК цеху № 1 — застрільник усіх важливих починань на підприємстві; перші уроки швацького фаху комсомолка Марина АФНАСЬЄВА отримус у досвідченій швачки Л. І. ВЕЛИЧКО.

Фото В. ГРИБА.

такому підприємстві, як Вільшанський промкомбінат. Чому? Якщо говорити про виконання плану, то промкомбінат із ним і раніше справлявся. Справлявся в основному в грудні — за кілька днів до Новорічного свята, за кілька тижнів, але щоб отак, за кілька місяців, — і найстаріші не пам'ятають. На початку року ткацтва на підприємстві пішла безперервним потоком — лише встигай її розкрити і лускати під голку. Отоді ж із молодих, але, безперечно, таких, що вже перші працюють у промкомбі-

лективу швачок цеху № 1 Людмила Називайська, — може, й справді спробуємо наблизити собі свято Нового року? Ну, хоча б до 7 листопада. Як гадаєте? Дівчата підтримали. Дехто, правда, сумнівався. Але з часом, коли дедалі більше стало набиратись резервних днів, тижнів, і ті повірили в успіх задуманого. Напередодні 64-ї річниці з дня народження Країни Рад промкомбінатівців привітав заступник директора швейно-виробничого об'єднання «Україна» Василь Іванович Борисов.

залежимо від попередників. Якщо є матеріал — значить, і робота кипить. А ще, звичайно, у нас нині колектив зібрався такий, що про нього можна сказати кількома словами: люди на своїх місцях. Основна продукція, яку виготовляють швачки цеху № 1, — жіночі халати. Головно, вважають дівчата, — вмінти раціонально використовувати робочий час. Хоча ткацтва їм тепер постачають задонію, та іноді й внаслідок «вільний час». У промкомбінаті вмінють долати труднощі. Взяти хо-

переступати поріг комбінату, а нині вони можуть посприяти новачка в усі тонкості свого фаху. Бо так тут ведеться — коли працюєш, то з повною віддачею, зі знанням справи. На сьогодні у Вільшанському промкомбінаті залив себе термін «плінність кадрів». Дівчата працюють добре, із задоволенням, колективно. А хто ж залишить колектив, коли тебе тут поважають, коли ти тут — господар?

В. ТЕЛІЖАН.

З ВАГОМОЮ ВІДДАЧЕЮ

Сьогодні в Олександрії розпочалася міська комсомольська звітно-виборна конференція. До її відкриття комсомольці шахтарського міста підготували достойні трудові дарунки. Чудові успіхи мають і співчани Олександрійської швейної фабрики.

Комсомольська організація цього підприємства чимала: майже 200 чоловік працюють на різних виробничих дільницях. Вони одні з перших у місті підтримали ініціативу червонозорівців «ХІХ з'їзду ВЛКСМ — дев'ятнадцять ударних декад», почавши москвичів «60-річчю утворення СРСР — шістдесят ударних тижнів». Нині кожен працівник трудиться з найбільшою віддачею, старается за рахунок законної сировини збільшити випуск швейної про-

дукції. Людмила Вакуліч, Тетяна Марко, Людмила Гаманенко, Олександра Завгородня щодня виконують змінні норми на 120—130 процентів. За підсумками соціалістичного змагання першість вибороли Валентина Слатницька і Олена Ільченко. У тому, що швейну фабрику нагороджено першим Червоним прапором міському партії і міського комітету профспілки, велика заслуга комсомольців.

Переконаність — крила молодих

Широке коло питань, що стосуються творчості молодих, їх вкладу в дальший розвиток української радянської літератури і мистецтва, всього культурного життя республіки, визначило тему розмови на розширеному засіданні республіканської ради по роботі з творчою молоддю при ЦК ЛКСМУ, яке відбулося в Києві.

Учасники засідання підкреслили, що наша партія постійно дбає про розвиток літератури і мистецтва. Ще одне яскраве свідчення цього — недавня зустріч керівників Компартії України і уряду республіки з представниками художньої інтелігенції, виступ на рій члена Політбюро ЦК КПРС, першого секретаря ЦК Компартії України В. В. Шербицького.

У доповіді секретаря ЦК ЛКСМУ В. С. Плохін, виступаючи заступником міністра культури УРСР О. Д. Трибушного, представників творчих спілок відзначалося, що багато молодих письменників, композиторів, артистів кіно і театру, художників своїми роботами внесло помітний вклад у культурне життя республіки. Лауреатами премії Ленінського комсомолу в останні роки стали композитор Іван Карабіч, кіноактор Іван Гаврилюк, художник Сергій Якутович. Великій групі майстрів культури присуджено республіканську комсомольську премію імені М. Остронського.

Готуючи свої подарунки на з'їзді ВЛКСМ і комсомолу України, підкресливали присутні, художня інтелігенція повинна ще з більшою енергією вести літопис сучасності. Було прийнято звернення до молодих майстрів літератури і мистецтва республіки, в якому прозвучав заклик ознаменувати видатні події в житті країни, партії, Ленінського комсомолу новими високоякісними, талановитими творами.

Кореспонденти РАТАУ попросили учасників засідання поділитися думками про місце молоді в розвитку соціалістичної культури.

ВОЛОДИМИР РАБЕНЧУК.

ПОЕТ, м. ВІННИЦЯ:

— У пошуку нових тем письменникам Вінниччини допомагають творчі відраження, зустрічі з робітниками промислових підприємств, трудівниками

села, студентством. Шукаємо і нові форми навчання літератури. У нас успішно працює кабінет молодого автора. Його візні засідання сприяють творчому зростанню місцевих поетів і прозаїків. Іноді в результаті таких засідань «виявляються» нові письменники. Так, український і всесоюзний читач уже познайомився з поетичними творами директора радгоспу імені Суворова Ямпільського району Галини Сірої, доцента Вінницького політехнічного інституту Марка Чепурного, першого секретаря Ямпільського райкому ЛКСМУ Лариси Ніконові. Своєрідним звітним вінницьких літераторів став поетичний збірник «Розкрилля», що видається спільно з письменниками Олеси і Миколаєва.

МИХАЙЛО ТОМЧАНІВ.
ГОЛОВА ЗАКАРПАТСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ СПІЛКИ АРХІТЕКТОРІВ УРСР, ГОЛОВНИЙ АРХІТЕКТОР УЖГОРОДА:

— Спілка зодчих області з кожним роком молодіє. Цьому сприяє і те, що початківцям доручають складні й цікаві роботи. Вони проєктують нові жили масиви, об'єкти соціально-культурного побуту. Так, тепер в обласному центрі зводяться за розробками А. Вдовіної і А. Медвеського мікрорайони № 1 і «Перемога». Втілюючи в життя рішення партії про підвищення якості будівництва, ми створили в Ужгороді групу по архітектурно-художньому оформленню міста, проводимо експерименти щодо поліпшення планування кварталів. Багато зроблено молодими будівельниками в жаєрах малох форм, монументально-декоративного оформлення, наукової агітації. Ужгородці вже тепер бачать привабливі вітрини магазинів, рекламні тумби, нові зачинні сквери — яскраві творчості наших архітекторів. Велику допомогу містобудівникам — початківцям подають досвідчені майстри, це і обговорення проєктів, і спільні розробки. Доброю школою для молоді стали традиційні зльоти. А з нового року у нас відкривається цілий «спалак майстерень» — клуб творчої молоді, проведення якого вели як досвідчені, так і початкуючі архітектори Закарпаття.

ВІТРИЛА № 5 (14)

Сторінка для старшокласників

СВІТ НАШИХ ЗАХОПЛЕНЬ

УРОКИ

У ШКІЛЬНІЙ «ТРЕТЯКОВЦІ»

В аудиторії університету мистецтв перетворилися зали народного художнього музею села Пархомівка на Харківщині. Тут для дітей з місцевої школи почалися захоплюючі заняття з історії живопису: вони знайомляться з творчістю представників різних шкіл і напрямів, дізнаються як народжувалися шедеври живопису. Бесіди з учнями ведуть батько і син Луньови — ентузіасти створення сільського музею, а «наочними посібниками» є унікальні твори мистецтва, зібрані в ньому.

Саме Луньову-старшому належить ідея організувати першій у країні сільській художній музею. Ще в юні роки придбав він кілька оригінальних полотен. Після закінчення Харківського університету приїхав Панас Федорович працювати в Пархомівську середню школу. Вчитель зумів зацікавити дітей не тільки уроками історії. Він передав їм своє захоплення образотворчим мистецтвом. Сьогодні вони почали створювати колекцію творів живопису.

Вчителі подарували школі старовинні ікони, кілька живописних полотен. Разом з творами особистого зібрання сего Луньова склали вони першу експозицію сільського художнього музею, яка спочатку розгорнулася у пришкольній школі. Потім звернулись по допомогу до художників Харкова, науковців співробітників Братська

975

ПОШТА «ВІТРИЛ»

листів отримав відділ учнівської молоді «Молодого комунара» з початку року. Кожен другий із них адресований «Вітрилам».

Яка ж основна тема пошти останніх днів? Часто ви, старшокласники, згадуєте минуле літо, що було для вас справді змістовним, цікавим, наповненим незабутніми враженнями. Скажімо, дев'ятикласник Тишківської середньої школи № 2 Добровіллянського району Сергій Кулинич цікаво розповів як улітку він разом зі своїми друзями працював на полях відного колгоспу ім'ямі Калініна і як увесь клас поїхав на екскурсію до еталоної наної Батьківщини — Москви і до міста-героя на Неві — Ленінграда.

Одними з перших на заклад учнів Комшуватської десятирічки Новоукраїнського району до всіх школярів району та області — берегти і шанувати хліб — відгукнулася дев'ятикласниця Красносельської середньої школи, що в Олександрівському районі. «Ми вважаємо, — пишуть комсомольці, — що цю копіткову й важливу справу необхідно підхопити в усіх школах. Адже хліб — найбільше наше багатство, і його потрібно берегти кожному». Далі учні розповідають як працювали на ланках господарства «Росія», як шкільна виробнича бригада поруч дорослих хліборобів брала участь у збиранні врожаю-81.

Особливо багато листів одержали «Вітрила» про школу, про вчителів.

ОСОБИСТЕ

Здрастуйте, «Вітрила»!

Скільки разів бралась я за ручку, щоб написати вам, але жодного разу не дописувала листа до кінця — соромно було самій за себе. Та ось нарешті зібралася з думками, щоб розповісти вам про себе, хоча нічого особливого в моїй біографії немає.

Так от, скоро мені сімнадцять. Закінчую десятирічку. Частенько збираються хлопці і дівчата з мого класу і починають: «Піду в медичний. Хочу лікарем-терапевтом бути», «А я в музичку поїду». Я ж музичну школу закінчила, «Попрацюю роки зо два, а там на географічний до університету вступатиму». Отоді задумалась і... А чим займатимусь через рік? Що мені подобається? До чого лежить душа? Які нахили, здібності маю? Виявляється, абсолютно нічого не вмію, не знаю, не можу. І що найстрашніше — мене ніщо не цікавить. Музикою захоплювалася — набридло Спортсмен — кілька тренувань волейбольної секції прслушала, потім уже сама відмовилася ходити у спортзал. Англійську мову вивчала, і ця хороша справа завершила. І все мені нецікаве, і ніщо хороше мені не захопило. Так і звикла до свого «не хочу, не буду набридло». Батьки з ніг збилися. Навіть до лікаря ходили, думали, що, може, я захворіла. А мені все байдуже. Трійки почали проскакувати (деб'ять років було відмінницею) — ну і що ж, нехай. Друзів розгубила — ну і що ж...

Але зовсім недавно, буквально кілька днів тому, мені стало страшно самій за себе. Що зі мною буде далі? До ж мої свідомості, почуття відповідальності, принципів? Адже я комсомолка, а живу, ні, існую

МАЙБУТНІЙ СПОГАД ПРО МИНУЛЕ

Мабуть, вони, учні 10-го «Б» класу середньої школи № 9 м. Кіровограда, це не повністю усвідомлюють, що кожен їхній навчальний день — урок, контрольна з хімії чи твір на вільну тему — присвячують час прощання зі шкодою, вчителями, які стали за десяти років близькими й дорогими людьми, з друзями, дитинством... Власне, фразу «мабуть», не повністю усвідомлюють можна замінити правильною і точнішою: «не хочуть усвідомлювати». Бо ж знають, що мине всього п'ять міся-

ців, і з учнів вони перетворяться в дорослих людей. І шкільні, можливо, дитячі, дещо наївні, проблеми, зміняються іншими, серйознішими, котрі вирішувати доведеться не старшим, як було донині, а самостійно. А теплий, ніжний, незабутній спогад про минуле шкільне життя лишиться в серцях 25 десятикласників назавжди. Деякі його моменти хлопці і дівчата 10-го «Б» згадують уже сьогодні.

МОМЕНТ ПЕРШИЙ
Оля Фурман, класний комсомольський ватажок,

РАЗОМ — ДРУЖНА СІМ'Я

можє розповідати про своїх однокласників годинами.

— Свій найперший і найголовніший обов'язок — добре вчитися — розуміє і виконує кожен учень, — каже дівчина. — Але мало того — просто вчитися.

Наша мета — вчитися без двійок, боротися з трійчниками. У силу і користь класних консультантів ми вже давно повірили, переконавшись у їхній дієвості. Приміром, негативні оцінки з математики у Олени Гончаренко та Юрка Прокоф'єва зникли від-

разу ж після того, як Світлана Назаренко та Віра Береза, консультанти з математики, зуміли переконати всіх товаришів, що математика — дуже цікава і потрібна людям наука.

МОМЕНТ ДРУГИЙ
«Ким бути? Яким бути?» Ці питання шкільно-особливому хвилюють учнів десятого «Б». Звичайно, лаконічної відповіді тут ніяк не дає. У багатьох випадках на допомогу приходять вірний старший друг і порядник, класний керівник Тамара Григорівна Федорова. Основну тему

всіх класних виховних годин, просто розмов по щирості можна сформулювати коротко й зрозуміло — «життєва мудрість». Часто мова заходить про вибір професії і обов'язково перекладається на розповіді про навчання в міському навчально-виробничому комбінаті.

Володя Кошурко та Юрко Прокоф'єв опанували професію муляра. А практику вони проходили у бригаді будівельників, яку очолює делегат XXVI з'їзду Компартії України А. І. Бабич. Колектив бригади запрошує хлопців після закінчення десятирічки працювати в їхньому колективі.

Вчаться водити автомобілі Ігор Головенко, Віталій Кузовко, Валерій Малинко. Освоюють спеціальність радіомонтажника Світлана Назаренко та Віра Береза. А Володя Прокопенко в конкурсі на звання «Кращий по професії» серед слюсарів-інструментальників посів найвище призове місце.

МОМЕНТ ТРЕТІЙ
Справді міцна дружба завжди і в усьому, взаємодопомога, доброзичливість, ініціативність, неспущена енергія — все це притаманне учням десятого «Б».

Власне, всі досягнення, успіхи і відкриття — то результат діяльності не просто класу, а колективу десятикласників. Тут звикли робити все разом. Жити вчитися, відпочивати. Ділити всі радощі і невдачі, успіхи і прорачулки. Так появились класна дискотека, клуби «Супутник» 9-ї студії, «Пошукі, відкриття, знахідки»... А що ж то за похід без близьких друзів-однокласників! Усі вечори, зустрічі, урочистості — теж тільки разом, тільки колективом.

Одною з останніх мандрівок по рідному краю став виїзд до Чорного лісу. Всього лиш тоді хлопці і дівчата не зговорюючись наспівували рядки з життєрадісної пісенки: «Разом весело їти по просторах» і не знаємо в голозі кожного крутнулися саме ці слова. Справді, легко й весело жити, вчитися, трудитись гуртом.

Усе це було, є, буде найпершим, найголовнішим спогадом про минуле для них, двадцяти п'яти друзів із десятого «Б».

О. ДАНИЛЕНКО.
м. Кіровоград.

КОНСУЛЬТПУНКТ «ВІТРИЛ»

Постійно на адресу «Вітрил» приходять листи, автори яких радяться у правильності вибору своєї майбутньої професії, просять повідомити, де і в якому навчальному закладі можна набути улюбленої спеціальності.

Ось деякі з них. Шаповна редакціє! Я навчавсь у десятому класі. Після закінчення десятирічки хочу вступити до кооперативного інституту. В якому місті на Україні знаходиться такий вуз, які екзамени треба складати при вступі?

Віта ДЕРЕВ'ЯНКО.
с. Луганка, Петрівський район.

Віто, повідомляємо, що кооперативний інститут знаходиться в місті Полтаві (вул. Ковеля, 3). Вступні екзамени: з української мови і літератури (або російської мови і літератури) — твір, математики — письмово або усно, історії СРСР — усно, географії — усно.

... Дуже подобаються мені три професії — краєзнавця, закрійника, товарознавця. Напишіть, будь ласка, чи в м. Кіровограді є такі навчальні заклади, де можна набути сказаних спеціальностей?

Валентина КУЛІК, жителя села Чечелівки Петрівського району.
Валю! Кравцем і закрійником ти станеш, закінчивши Кіровоградське ТУ № 4, а товарознавцем — Кіровоградський кооперативний технікум.

Гаяля Кириленко, учениця восьмого класу однієї із шкіл м. Помічної, просить подіти автомашину, але не знає, де можна набути цієї спеціальності.

Радимо звернутися в районну інспекцію ДАІ, при якій діють курси шоферів.

«КОМСОМОЛЕ, Я Твій ПОЕТ!»

У середній школі № 5 м. Кіровограда вже стало традиційним проведення Тижня російської мови і літератури.

У його рамках учні різ-

му належить ідеї організувати перший у країні сільський художній музей. Ще в юні роки придбав він кілька оригінальних полотен. Після закінчення Харківського університету прийняв Панас Федорович працювати в Пархомівську середню школу. Вчитель зумів зацікавити дітей не тільки уроками історії. Він передав їм своє захоплення образотворчим мистецтвом. Спочатку вони почали створювати колекцію творів живопису. Мислитель підтримував шкільну старовинну повість, кілька живописних полотен. Разом з творами з особистого зібрання самого Луньова склали першу експозицію сільського художнього музею, яка спочатку розгорнулася у приміщенні школи. Потім звернувшись по допомогу до художників Харкова, науковців співробітників Ермітажу і Державного музею образотворчих мистецтв імені О. С. Пушкіна. Від них одержали багато цінних експонатів, методичну допомогу. Разом з П. Ф. Луньовим організували сільський «третьєловини» активно займався і його син, тепер теж історик, директор Пархомівської школи Петро Панасович Луньов. У їх вихованців зав'язалося дуже цікаве листування з відомими художниками, письменниками, мистецтвознавцями.

Нині пархомівське зібрання відоме далеко за межами Харківської області. Для нього виділили перший поверх старовинного особняка, розташованого в самому центрі села. Є тут зали давньоруського, російського, зарубіжного, радянського мистецтва. В них експонуються твори В. О. Серова, І. Ю. Рєпіна, С. І. Васильєвського, О. А. Кіпренського, В. А. Тропініна, К. П. Брюллова, І. І. Левітана, А. М. Васнецова, Шприско, представлених Тенізіана М. М. Жукова, творчість Є. А. Клімька, В. А. Фаворського, а також П. Гогена, П. Сезанна, П. Пікассо та інших талановитих майстрів пензля.

У талановитих майстрів вчать сільські школярі бачити світ, сягати красу природи. Торкують шнєр скарбниці світового мистецтва. Багато хлопчиків і дівчат самі захопили спробувати свої сили у живопису. В школі тепер відкрито виставку перших робіт вихованців університету мистецтв.

— Можливо, що ніхто з школярів не стане живописцем, та ми й не ставимо такої мети, — сказав П. Ф. Луньов. — Хочеться, щоб від спількування з прекрасним діти ставали кращими, добрішими. Росли справжніми людьми.

В. ДОЛГАНОВ,
кор. РАГАУ.
Пархомівка
Харківської області.

«Вітрила»!

Скільки разів бралась я за ручку, щоб написати вам, але жодного разу не дописувала листа до кінця — соромно було самій за себе. Та ось нарешті зібралася з думками, щоб розповісти вам про себе, хоча нічого особливого в моїй біографії немає.

Так от, скоро мені сімнадцять. Закінчую десятирічку. Частенько збираються хлопці і дівчата з мого класу і починають: «Піду в медичний. Хочу лікарем-терапевтом бути», «А я в музичку поїду. Я ж музичну школу закінчила», «Попрацюю років зо два, а там на географічний до університету вступатиму»... Отоді задумалась і... А чим займатимусь через рік? Що мені подобатися? До чого лежить душа? Які нахили, здібності маю? Виляється, абсолютно нічого не вмію, не знаю, не можу. І що найстрашніше — цього ще не знають. Музикою захоплювалася — набридло. Спорт — кілька трюнів вольєр-боліної секції пропустила, потім уже сама відмовилася ходити у спортзал. Англійську мову вивчала, і ця хороша справа завадила. І все мені нецікаве, і нічим мене не захопило. Так і звикла до свого «не хочу, не буду, набридло». Батьки з ніг збилися. Навіть до лікаря вдали, думали, що, може, я захворіла. А мені все байдуже. Трійки почали проскакувати (деякі роки була відмінницею) — ну і що ж, нехай. Друзі розгубила — ну і що ж...

Але зовсім недавно, буквально кілька днів тому, мені стало страшно самій за себе. Що зі мною буде далі? Де ж мої «відомість, почуття відповідальності, принциповість? Адже я комсомолка, а живу, ні, існую (інакше такий спосіб життя й не назвеш), як сімдесятирічна.

«Вітрила, допоможіть, порадьте: як мені далі жити? Як знову стати життєрадісною, енергійною, зацікавленою, як це було всього рік тому?»

Тетяна Т.
м. Кіровограда.

літи першого і невдачі, успіхи і прорачуки. Так появились класна дискусія, клуби «Судити» і «Студія», «Пошуки, відкриття, знахідки»... А що ж то за похід без близьких друзів-однокурсників! Усі вечори, зустрічі, урочистості — теж тільки разом, тільки колективом.

Одною з останніх мандрівок по рідному краю став візід до Чорного лісу. Весь день тоді хлопці і дівчата не зговориючись написували рядки з життям і терпінням. «Разом весело їти по просторам» і не випадково в голові кожного крутились саме ці слова. Справді, легко й весело жити, вчитись, трудитись гуртом.

Усе це було, є, буде найпершим, найголовнішим спогадом про минуле для них, двадцяти п'яти друзів із десятого «Б».

О. ДАНИЛЕНКО,
м. Кіровоград.

На знімках: учениці 10 «Б» класу Галка ЧЕРНЕНКО і Віра БЕРЕЗА; Анатолій БАРАМБА; ось такий, він цей десятий «Б»...
Фото В. ГРИБА.

Валентина КУЛИК, жителька села Чечелівки Петрівського району.

Валентина Кравцем і закріпником ти станеш, закінчивши Кіровоградське ТУ № 4, а товарознавцем — Кіровоградський кооперативний технікум.

Галка Кириленко, учениця восьмого класу однієї із шкіл м. Помічної, має стати водієм автомашини, але не знає, де можна навчитись спеціальності.

Радимо звернутися в районну інспекцію ДАІ, при якій діють курси шоферів.

«КОМСОМОЛЕ, Я ТВІЙ ПОЕТ!»

У середній школі № 5 м. Кіровограда вже стало традиційним проведення Тижня російської мови і літератури.

У його рамках учні різних класів брали активну участь у вікторинах, предметних олімпіадах, зустрічах з героями улюблених книг, проводили вечори поезії. Хлопці і дівчата 9-го «Б» класу разом з працівниками обласної бібліотеки для юнацтва імені О. Бойченка організували для своїх ровесників літературно-музичний вечір «Комсомоле, я твій поет!», присвячений життю і творчості М. А. Светлова.

Комсомольська юність поета визначила всю його людську й поетичну долю. Він писав: «Не здавайся, комсомоле! Якшо благородство перестане бути твоїм прапором, ти перестанеш бути комсомолом». Ці слова часто звучали в виступах учнів. З майстерністю читали вірші поета Валя Терещук, Ігор Ласковський, Оля Белкова, Олег Бондар та інші. Потім старшокласники виконали пісні на вірші М. Светлова «Пісня про Каховку», «Гренада»...

Закінчився вечір піснями Я. Френкеля на слова О. Флерича «Романтика», яка присвячена поетові.

С. БЕРЛА,
старший бібліотекар обласної бібліотеки для юнацтва імені О. Бойченка.

УВАГА: КОНКУРС

Немаю, емблему

«Вітрил»

Чи знаєте ви, шановні читачі, що день народження «Вітрила» — 13 лютого 1973 року? Отже, незабаром ми будемо відзначати їх дев'ятиріччя. Пропонуємо до цієї дати зробити своїй улюбленій сторінці (такого висновку ми дійшли без вагань і сумнівів, згадуки ваші враження і підписки своєрідний подарунок — намалювати нову емблему «Вітрила».

Чекаємо ваших листів, малюнків, пропозицій.

УЧИТЬСЯ УЧИТЬСЯ

ГОЛОВНЕ—ЗНАННЯ

зом їхнього шкільного життя є «Ставлення до навчання сьогодні» — це фундамент ставлення до праці завтра.

У кожній школі району працює штаб «Знання». Він відповідає за організацію шкільних предметних олімпіад і роботу гуртків, клубів цікавих задач і наукових читань, громадських оглядів знань...

Для прикладу назву десятирічки № 2 і 5. м. Гайворона, де нагороджено чималі досвід з питань самоосвіти учнів.

«Що зробимо в новому навчальному році?» — такою була тема комсомольських зборів у середній школі № 2, проведених ще на початку вересня минулого року. Факт цей свідчить про те, що комсомольська організація десятирічки не робить скидки на «розрив» після літнього відпочинку, а відразу взялася за серйозні потрібні справи: оголосила новий трієчник, продумала систему роботи з консультантами по окремих предметах тощо. Педагогічне, комсомольське заклопотані й над тим, як — прищепити кожному учневі — і першачкові і десятикласникові — вміння працювати з книгою. Як і в десятирічці № 5, тут проводять бібліотечні уроки і заліки, залісти читальних формулярів та інтересів. І — що найголовніше — ініціаторами та організаторами цих добрих справ завжди виступають самі ж учні.

Донедавна найбільш читаючою в районі вважалася школа № 5. Але в першій чверті минулого навчального року працівники дитячої бібліотеки

Шановний старшокласнику!

АНКЕТА «ВІТРИЛ»

Запрошуючи тебе взяти участь в анкетуванні, ми сподіваємося, що ти й без нашого коментаря матимеш користь уже з того, що замислившись над запропонованими запитаннями. Додамо, що редакція задувала його з метою допомогти тобі і твоїм ровесникам глибоше розібратися в питаннях, котрі визначають позицію людини на найважливішій ділянці її життєдіяльності. До аналізу запрошеної анкети залучимо авторитетних людей (значайно, скористаємося і твоїми пропозиціями).

У переважній більшості запитань можна обмежитись підкресленням варіанту (дозволяється й кількох), який ти вибереш із запропонованих, але надіємося, що ти доповниш перелік своїми власними відповідями (найбільш важомі ми наведемо в газеті).

Щодо останнього запитання, то сподіваємося, що відповідь на нього допоможе шкільному комсомольському активу дещо вдосконалити роботу по трудовому вихованню. Підписувати анкету не обов'язково. Нас порадувало б і те, якби шкільна комсомольська організація взяла на себе проведення анкетування у своєму колективі.

Звичайно, в усій цій роботі є й труднощі. Іноді ми стикаємося з невірою в можливості комсомольських організацій, з іншими фактами. Але дещо більше переконуємося у тому, що спільними зусиллями підколективів, комсомольських і піонерських організацій ми доб'ємося високих ефективності навчання та якості знань учнів.

Т. РОМАН'ОК,
секретар — завідуюча відділом учнівської молоді Гайворонського райкому комсомолу.

- а) як до навчального обов'язку;
  - б) як до потреби в житті;
  - в) як до засобу підготовки до життя;
  - г) як до діяльності, без якої людина не може існувати;
  - д) як до... (продовжуй).
3. Як трудові операції виконуєш удома? Чому виконуєш їх?
    - а) батьки примушують;
    - б) «а хто ж їх виконуватиме?»
    - в) необхідність;
    - г) приємно, щоб удома було затишно й привітно;
    - д) тому що... (як думаєш?).
  4. Ти вже, певно, працював на виробництві під час літньої трудової чверті:
    - а) де?
    - б) коли?
  5. З тобою таке траплялося?
    - а) щоб ти так утомився, що ввечері відмовився, скажімо, від танців;
    - б) піт котився градом, а було так приємно;
    - в) дозволялося закінчити роботу, але ти продовжував працювати;
    - г) коли добре попрацю-
  6. Мабути, ти навчаєшся в міжшкільному навчально-виробничому комбінаті. Чим там збагачуєшся?
    - а) дістаєш знання з улюбленої спеціальності;
    - б) спілкуєшся з ровесниками з інших шкіл;
    - в) використовуєш набуті трудові навички;
    - г) перебуваєш у виробничому колективі.
  7. Ти влітку перебував у таборі праці і відпочинку, чи задоволений?
    - а) так;
    - б) ні;
    - в) частково.
  8. Що знижує твою трудову діяльність?
    - а) праця не цікавить;
    - б) погана організація праці;
    - в) нудна робота;
    - г) не бачиш результатів своєї праці.
  9. Що б ти зробив, якби тобі доручили:
    - а) забезпечити в школі самообслуговування?
    - б) організувати наступного літа шкільний табір праці й відпочинку?
    - в) створити шкільну ремонтну бригаду?
    - г) провести змагання по професіях, вибраних тобою і твоїми товаришами?
    - д) подати допомогу місцевому колгоспові?
    - е) організувати тимурівську команду?
    - ж) взяти участь у змаганні дорослих за перетворення свого міста чи села в населений пункт зразкового порядку?

Олександр РЯБОШАПКА

Моє голубе Чернолісся

КОНКУРС
«МОЛО-
ДІСТЬ
ЗЕМЛІ»

Олександр Рябошанка родом із села Диківки Знамянського району. Там закінчив середню школу, працював причіплювачем, помічником комбайнера в тракторній бригаді, завідував сільським клубом.

Був на комсомольській роботі. Кілька років працював у редакціях знамянської міської районної і добровільницької районної газет, кореспондентом-організатором районного радіомовлення. Закінчив заочно Кіровоградський державний

педагогічний інститут імені О. С. Пушкіна. Член КПРС.

Сталося так, що нещасний випадок вивірив на деякий час молодого комуніста з трудових рядів. Він пережив кілька складних операцій. Але повернувся в стрій. Прикутий до ліжка, Олександр Рябошанка береться за перо. Його прозові й віршовані рядки про рідний край, про його людей, що з'являються час від часу на сторінках періодичних видань, зігріті почуттями великої любові.

П. СЕЛЕЦЬКИЙ,

член обласного літературного об'єднання.

У МОЄЇ МАМИ

Готручили пір'я білі абрикоси.
У моєї мамі білі-білі коси.

Горнеться до вікон вітерець шовковий.
А в моєї мамі очі волошкові.
Ще не встигли роси на жоржини власти.

У моєї мамі — руки мазольсті.
Сизим надвечір'ям — дух гіркий,
полониний, —

Малює мама не одного сина.
Ще не перестала старшого чекати.
У моєї мамі — внуки вже солдати...

Сон

Десь сон мій таки загуляв, забарився.
Чи, може, на березі тому спинися,
Звідтіля задивившись в озерну
глибину?
Чи він на загорені небо дианися?

А потім в густому садку заблудився,
В рожевих нитках яблуневих кипіння?

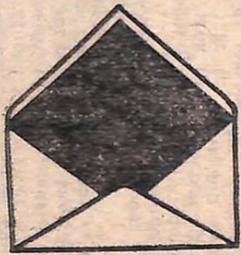
А вже осінь розгулює містом
І купається в айстрах барвистих,
Обіймає їх, ніжить востанне
І цілує терпкими устами.
От вже осінь розгулює містом,
Розсипає червоне намисто.
Сьєде він, листопад довгожданий,
Трусить бронзове гілля каштанів.
Поїзди щось кричать голосисто —
Розтворили сон, розбудили.
А ті клени — як стомлені крила,
Бо вже осінь розгулює містом.

Починається

день

Починається день, починається пісня,
Струмись сонця в моєму вікні...
З таємничих глибин голубе Чернолісся
Усміхається тепло мені.

НА ЛІНІЇ —

ЧИТАЧ — ГАЗЕТА

но, став значківцем ГПО, спортсменом — розрядником. Його приклад наслідували інші допризовники. За останні три роки активісти первинної організації ДТСААФ колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС створили в селі кілька спортивно-технічних секцій і за цей час підготували 45 шоферів, 36 мотоциклістів, 18 трактористів, 9 токарів і слюсарів. Ветеран Великої Вітчизняної війни П. Г. Ма-

повниши їх, ви зможете чіткіше зорієнтуватися при написанні нарисів про колишніх фронтовиків. Бо в багатьох листах автори згадують лише імена прізвища (Сидоров, Воронцов), не вказуючи, де і за яких обставин здійснив наш земляк подвиг. Не видно з таких листів і того, в складі якої військової частини, партизанського загону, підпільної організації, на яких фронтах воював ве-

ПРО ПОДВИГ — ЯСКРАВО

З пошти відділу військово-патріотичного виховання та спорту.

Коли у вересні стартувала Всесоюзна пошукова експедиція комсомольців і молоді «Літопис Великої Вітчизняної», одразу з комсомольських і піонерських організацій почали надходити листи про діяльність пошукових загонів на новому етапі походу «Шляхами слави батьків». Старша піонервожата Красногірської восьмирічної школи Голованівського району В. Стах розповідає, зокрема, про роботу юних ленінців над створенням рукописної книги з історії піонерської дружини школи, членами якої були герої підпільної комсомольської організації «Спартак». Тут поживалась діяльність пошукового клубу «Патріот». Школярі ніколи йдуть місцями рейду партизанського казалецького з'єднання Героя Радянського Союзу М. І. Наумова. Вони налагодили зв'язки з членами клубу міжнародної дружби Голованівської середньої школи № 2 і разом з ними ведуть пошук наумівців, які живуть на території республіки.

У багатьох листах наші автори пишуть про те, як вихованці комсомольських організацій готуються до служби в Збройних Силах СРСР, як їх проводжають в армію. Інструктор Новоукраїнського райкому ДТСААФ П. Г. Матюшин з теплою пише про юнаків із села Комишуватого, які до призову в армію набувають професій водіїв тракторів, трактористів. Він згадує про комсомольця Петра Білобабченка, котрий загартував себе фізич-

но, став значківцем ГПО, спортсменом — розрядником. Його приклад наслідували інші допризовники. За останні три роки активісти первинної організації ДТСААФ колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС створили в селі кілька спортивно-технічних секцій і за цей час підготували 45 шоферів, 36 мотоциклістів, 18 трактористів, 9 токарів і слюсарів. Ветеран Великої Вітчизняної війни П. Г. Ма-

тюшин закликає молоді зі шкільних років вчитися у колишніх фронтовиків мужності. Ідуть листи від ветеранів. Учитель Кіровоградської СШ Долинського району М. П. Сердюк розповідає про подвиги своїх бойових друзів, які захищали Севастополь. А вчитель-пенсіонер Т. В. Сидоренко із села Аджамка Кіровоградського району пише про зустрічі з своїми однополчанами в Устинівці.

Кращі матеріали наших дописувачів ми друкуємо під рубриками «На урок мужності», «До отчої слави», «Службу несуть сини», «Експедиція «Літопис Великої Вітчизняної», «Герої наших імен». Але деяким листам бракує конкретності, точності, автори, скажімо, згадують про наступальні бої цілих військових підрозділів, а про подвиг воїнів-земляків, всіннів-визволітелів пишуть загальними фразами: «був непохитним», «заслужив того, щоб його нагородили», «за бої на Дніпрі отримав медаль». Звичайно, у невеликому листі не можна подати всю бойову біографію ветерана. А як спробуйте згадати про один пам'ятний день війни, про конкретний подвиг, за який герой удостоєний високої нагороди?

Маємо ми прохання до учасників пошукових загонів експедиції «Літопис Великої Вітчизняної». У районних штабах експедиції вже виготовлені анкети ветеранів Великої Вітчизняної війни, особисті картки ветеранів. Скористайтеся ними, друзі. За-

теран. Ще скупіші дані про полеглих героїв.

Нашим автоам, гадаємо, допоможуть штаби експедиції, які створені при міськомках і райкомках комсомолу. Їхня робота поки що не всюди активізувалась у достатній мірі. Зібравши і систематизувавши спогади ветеранів, свої слідопитські щоденники, учасники експедиції мають продовжити роботу. І ми чекаємо від них цікавих листів на військово-патріотичну тематику, які ми опублікуємо під рубриками: «Бойові дороги батьків», «Пам'ять сечця», «Вони кували перемогу», «Навічно в серці народисму».

Окремо скажемо про написання матеріалів про розвиток військово-технічних видів спорту, про те, як юнаки готують себе до служби в армії. Розповідаючи про майбутнього воїна, простежте, як він складав залік з військово-технічної і фізичної підготовки (конкретні показники на всіх етапах), згадайте, хто був його наставником, що дали йому уроки мужності (на які теми), участь у походах «Шляхами слави батьків», як він загартував себе ідейно. Пишіть про всіх його ровесників з комсомольської організації. Але будьте уважні і принципові. Бо на місця трапляються випадки, коли юнак склав норматив з бігу і стрільби, а підтягнувшись на перекладині, пропливши у відкритому басейні не міг. Однак йому все одно вручать значок ГПО. Звідси й окзамилювання, звідси й фальшива цифра...

ЕКРАН ЗБИРАЄ ДРУЗІВ

60-річчю утворення СРСР присвчують свої трудові здобутки робітники, колгоспники, літератори, художники, актори. Готуючись до знаменної події в житті радянського народу, вони звітують перед трудящими країни про виконання взятих зобов'язань, про свої творчі успіхи.

Кілька днів тому на Кіровоградщині прибули митці з кіностудії імені О. Довженка. Гості звітуватимуть перед трудящими області про свою роботу, ознайомлять глядачів з новим творчим доробком.

Артисти кіно побувають у Знамянці, Олександрії, Бобринці, Новоархангельську, Малій Висці, Устинівці.

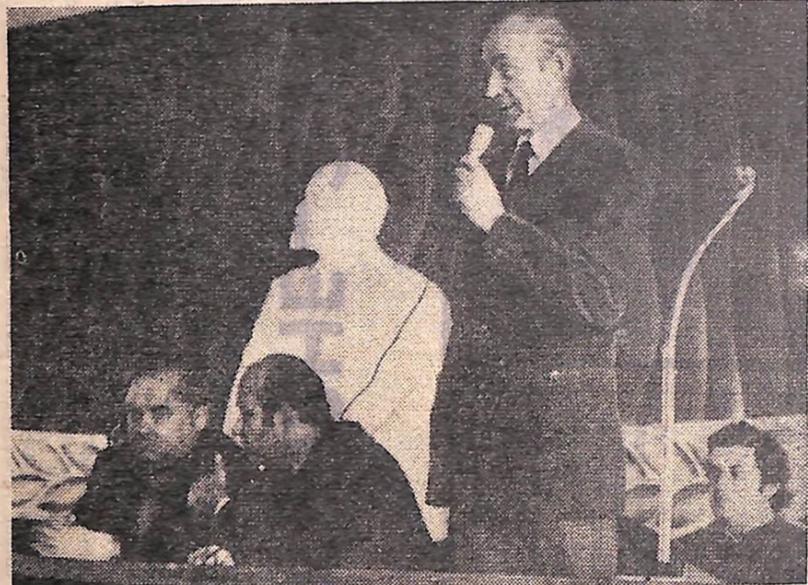
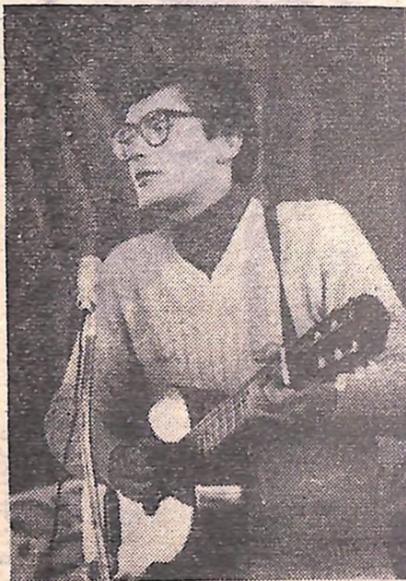
У складі авторської групи, що завітала до нас, — відомі кіноартисти М. Гринько, М. Олялін, Ю. Крищенко, С. Сибіль, І. Гаврилюк, А. Лефтія та багато інших.

«Екран збирає друзів» — так називався вечір, що відбувся в кінотеатрі «Комсомолец» 9 грудня.

Перед початком однієї із зустрічей М. Гринько дав інтерв'ю нашому спеціальному кореспондентові.

Кор.: Микола Григоровичу, розкажіть, будь ласка, про свої нові роботи в кіно.

М. Гринько: Останнім часом я став зніматись у дитячих кінострічках. Раніше я знімався в дитячих фільмах — справа несерйозна. Та це було поміткою. Зніматись в них куди важче, ніж у картинах для дорослих. Артист, зайнятий у стрічці, де грають діти, повинен бути щирим, від-

вертим безпосереднім, як воїн. Інакше він буде непереконливим, і на екрані появиться фальш.

Отже, я вважаю, що робота артиста в дитячому кіно є новою, але не вищою гранню творчості митця.

Кор.: Над якими фільмами ви працювали цього року?

М. Гринько: 1981 рік був для мене плодотворним. На кіностудії імені О. Довженка до 1500-річчя Києва знято повільний фільм «Ярослав Мудрий», у якому я виконаю роль Нінома. На цій же студії створено стрічку «Тамара», яку знає всі, де я виступаю в ролі агента на ім'я Тарас Тарасов. «Снігова фортеця» — так називається нова робота кіностудії імені М. Горького за творами А. П. Гайдара. В цьому фільмі я зайнятий у ролі командира партизанського загону. Ця ж кіностудія закінчила знімання картини «Оленяче полювання». Тут я граю роль директора дитячого будинку.

Незабаром вийде на екрани нова стрічка Одеської кіностудії — «Челюскинці», в якій я теж виконаю роль.

Кор.: Микола Григоровичу, перебуваючи на Кіровоградщині, ви щодня зустрічаєтесь з тисячами глядачів. Що даєть вам ці зустрічі?

М. Гринько: Цими днями у нас відбулася творча зустріч із робітниками Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів. Ми розповідали заводчанам про свою роботу, а вони нам — про свою. Вийшла дружина розмова, в якій нам удалося краще зрозуміти одне одного. Юношав тава зустріч допомагає нам критично ставитись до своєї роботи, створювати переконливі образи наших сучасників, нести людям правду життя. Думую, що без таких зустрічей нам артистам ніколи було б далеко складніше працювати. Бо кіно так не стимулює роботи актора театру чи кіно, як очі глядачів.

Інтерв'ю вела Олена АНОХІНА.

В. о. редактора
А. РОМАНЮК.

«Молодой коммунар» —

орган Кіровоградського
обласного комітета
ЛКСМ України.

НАША АДРЕСА:
316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділу листів і масової роботи — 2-45-36; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; відділу пропаганди — 2-45-36; відділу учнівської молоді — 2-45-35; відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; відділу оголошень — 2-56-65; фотолабораторії — 2-45-35; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.